

“ Азъ та защитихъ смѣло, и баща ми си излъзе убѣденъ въ невинность-та ти, но съ твърдо рѣшеніе да не допусне никога този бракъ.

“ Колкото отъ моя страна, възждѣленный ми пріятелю, заклевамъ ти са че не ще бѣдѣ освенъ твоя, но никога на другиго.

“ Бѣди здравъ, Джимъ; дерзай и надѣй са на Божія промысль, който никога не оставя постоянныѣ. Бѣди здравъ и пакъ.

“ Твоя

“ Аннита Брайлей. „

“ О божественна Аннита ! извика Майориванкъ, съ вѣсторжено увличанье. Обыча ма и ще ма о-быча вынѣгы.

Въ тѣзи минута душата му са възнесе отъ радостъ въ небесныѣ пространства и една пріятна лекота осѣти во всичката си снага.

Подиръ единъ часъ гласътъ на стражаря го възврънѣ на печалната дѣйствителность. Майориванкъ са принуди да трѣгне подиръ му и да предстане предъ прокурора и предъ заклетыѣ сѣдници. Първыйтъ, подъ вліаніето на Андрея Стефенсона, бѣ написалъ най неблагопріятно изложение, въ което той обвиняваше Майориванка въ предателско убійство, по слѣдствие на което сѣдницытъ не можахъ да го освободѣтъ подъ поручителство.

Подиръ туй рѣшеніе отведохъ го пакъ въ за-